

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Chrudimi rozhodl v hlavním líčení konaném dne [datum] v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Reného Tinze a přísedících Ing. Josefa Chmelíka a Petra Jakubce, DiS.

takto:

Obžalovaný:

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného a poškozené],

je vinen, že

v období nejméně od roku 2015 do poloviny dubna 2019, vyjma období od [datum] do [datum], kdy byla hospitalizovaná v Rehabilitačním ústavu [obec], v [obec], okres [okres], v domě [adresa] v ulici [ulice], i v přítomnosti dětí [celé jméno obžalovaného] a [jméno] [celé jméno obžalovaného], narozených [datum], zle nakládal se svou manželkou, od [datum] bývalou manželkou, [celé jméno poškozené], narozenou [datum], tak, že ji se stupňující se četností a intenzitou, v nepravidelných intervalech, v období roku 2019 i 2x týdně, urážel a ponižoval hrubými, vulgárními výrazy, bezdůvodně na ni žárlil, hanlivě se vyjadřoval o jejím vzhledu, bezdůvodně strkal do jejího těla či ji chytal za předloktí ruky, nejen při názorových neshodách, iniciovaných snahou [celé jméno poškozené] kladně ovlivnit a usměrnit výchovu syna [jméno], ji údery otevřenou dlaní zejména do hlavy, ale i do jiných částí těla, fyzicky napadal takovou intenzitou, že jí opakovaně způsobil zranění spočívající v hematomech a v bolestech hlavy s navazující nevolností, i přes slovně vyjádřený nezájem na ní opakovaně vykonal pohlavní styk, opakovaně na ní či před ní plival, aby tak vyjádřil své pohrdání její osobou, bezdůvodným úmyslným vypínáním ohřevu vody jí ztěžoval vykonávání její denní hygieny s tím, že s ní bezdůvodně plýtvá, i v zimním ročním období jí zakazoval vytápění vnitřních prostor domu či záměrně vypínal topení v místnostech, které jmenovaná, po jeho vykázaní z jim obývaných a vytápěných místností, sdílela, poléval jmenované ošacení, když se oblékala za účelem setkání s přáteli a známými mimo obydlí, vyhrožoval jí usmrcením, politím horkou vodou či ožehnutím kopřivami, zastrašoval ji tak, že ji nejprve vyzval, aby se dívala, jak

dopadne a pak v její přítomnosti ubil kočku klackem, záměrně a opakovaně vyčkával před dveřmi toalety, užívané jmenovanou, kde jí po jejím odchodu z toalety sdělil, že zapáchá, a že je dobytek, ekonomicky jmenovanou omezil tím, že bez jejího vědomí zrušil její dispoziční právo k bankovnímu účtu sloužícímu k zasílání jejich příjmů ze zaměstnání, opakovaně vykazoval jmenovanou z domu a ze společné ložnice, v důsledku čehož jmenovaná po delší dobu přespávala na matraci položené na zemi, a to i v zimním období v nevytápěné kuchyni, bezdůvodně ji obviňoval z navazování mimomanželských vztahů s muži, vyčítal jí její neschopnost zajistit péči o děti a domácnost proto, že nemohla z důvodu rozvrhu své pracovní doby zajistit doprovod svých dětí do školského zařízení a rovněž v době jejího zhoršeného zdravotního stavu a v době jejího onkologického onemocnění, které i v přítomnosti jejich dětí zlehčoval a bagatelizoval, zakazoval jí návštěvy jejich rodinných příslušníků v domě, vyhrožoval jí tím, že pokud někomu řekne, že viděla, jak si nechává psem olizovat svůj penis, pomluví jí u jiných osob tak, že jim sdělí, že se tohoto jednání dopustila ona, finanční podporou, upřednostňováním před sourozencem, slovním i fyzickým ponižováním jmenované, jejím zesměšňováním i výzvami k fyzickému útoku, podněcoval svého syna [jméno] k nevhodnému chování k ní, přičemž toto jeho jednání, které [celé jméno poškozené] pocítovala jako těžké příkoří, u ní vedlo k suicidálnímu pokusu, vyvolalo specifickou fobii F [číslo] podle MKN-10, poruchu přízpusobení F43.2 podle MKN-10, se závažnou intenzitou pod obrazem úzkostně depresivního syndromu F [číslo] podle MKN-10, poruchu spánku s úzkostnými sny a pocity zavržené matky ve vztahu k synovi [jméno], kdy k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy u jmenované nedošlo pouze v důsledku jejich instinktivně hypertrofovaným volních vlastností,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a takový čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu obžalovaný zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst.1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], trvale bytem [adresa obžalovaného a poškozené], na náhradu nemajetkové újmy v penězích částku 350.000Kč.

Odůvodnění:

1. Z dokazování provedeného v hlavním líčení, zejména ze svědeckých výpovědí, znaleckých posudků a listinných důkazů, soud zjistil, že obžalovaný ve shora uvedeném časovém období ve společném bydlíšti ([adresa obžalovaného a poškozené]), i za přítomnosti nezletilých dětí zle nakládal se svou manželkou (později bývalou manželkou) [celé jméno poškozené] se stoupající intenzitou a četností, verbálními i fyzickými útoky, které jsou konkrétně popsány ve výroku rozsudku shora, přičemž toto jednání poškozená [celé jméno poškozené] vnímala jako těžké příkoří, které vedlo k suicidálnímu pokusu, vyvolalo u ní řadu dalších zdravotních potíží, přičemž k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy nedošlo pouze v důsledku jejich instinktivně hypertrofovaných volních vlastností.

2. Obžalovaný spáchání zločinu zcela popřel v přípravném řízení i při své výpovědi před soudem. Na svou obhajobu zdůraznil, že manželství považoval za naprosto běžné až do období, kdy poškozená nastoupila do zaměstnání v [obec]. Od té doby začala brzo odcházet do práce, pozdě se vracela domů, přestala mít o vše zájem, nestarala se o domácnost, na víkendy odjížděla pryč.

[příjmení] musel doma začít všechno dělat sám. Z toho důvodu také podal žádost o rozvod. Obžalovaný dále uvedl, že se nikdy nedopustil ničeho, co je popsáno ve skutkové větě obžaloby, a ze strany bývalé manželky to považuje za zcela smyšlené. [příjmení] sám je nekonfliktní, když se schylovalo k hádkám, tak odcházel pryč.

3. Obžalovaný je z trestné činnosti především usvědčován svědeckou výpovědí poškozené [celé jméno poškozené]. Svědkyně v přípravném řízení i před soudem podrobně popsala soužití s obžalovaným, podrobně se vyjádřila k druhu a četnosti útoků, přičemž skutečnosti jí uváděné jsou zachyceny v popisu skutku. Z její výpovědi soud zjistil, že chování obžalovaného se začalo postupně zhoršovat v době, kdy se přestěhovali do [obec]. Zpočátku měla poškozená tendenci se slovně bránit, ale později se naučila neodporovat, když proti ní použil násilí, bála se mu odporovat. Chtěla se s ním rozvést, ale čekala, až dětem bude osmnáct let. Obžalovaný jí zrušil dispoziční právo k účtu, násilím si vynucoval sex. Poškozená měla z obžalovaného strach. [příjmení] s ním nemusela být sama doma, odcházela s přáteli hrát šipky. Poškozenou nejvíce trápilo psychické týrání – ponižování, urážení.

4. Stezky poškozené na chování obžalovaného soud zjistil i z elektronické komunikace. Zranění v podobě podlitin na předloktí bylo zjištěno z fotodokumentace.

5. Výpověď poškozené je nepřímo podporována svědeckou výpovědí [jméno] [příjmení], dcery poškozené. Z její výpovědi soud zjistil, že obžalovaný dlouho působil příkoří i jí, mlátil ji a dělal naschvály. Proto často utíkala z domu a trvale odešla, když jí bylo patnáct let. Dělal to zřejmě proto, že nebyla jeho dítětem. Matka jí to tehdy nevěřila, protože byla do obžalovaného zamilovaná. Po nějaké době se jí matka začala opakovaně svěřovat o tom, co jí obžalovaný dělá, byla rozrušená, do telefonu brečela. Radila matce, aby zavolala policii, ta ale nechtěla.

6. Ze svědecké výpovědi [jméno] [příjmení] (sestra poškozené) soud zjistil, že se s poškozenou dlouhou dobu neviděla. Poškozená jí psala, že si obžalovaný nepřeje, aby tam jezdila. Když jí potom po dlouhé době viděla, byla vyhublá, vystresovaná a v hrozném stavu. Nejprve příliš nemluvila, ale později vyprávěla o všem, co se stalo doma. Svědkyně na ní viděla po celém těle modřiny a poškozená potvrdila, že to způsobil obžalovaný.

7. Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] (matky svědkyně [jméno] [příjmení]) soud zjistil rovněž, že si před ní poškozená stěžovala na týrání ze strany manžela, když přijížděla na návštěvy k [jméno] [příjmení]. Poškozená přijížděla s brekem a byla s nervy na dně. Tyto skutečnosti potvrdila i svědkyně [jméno] [příjmení]. Svědkyně [jméno] [příjmení] rovněž potvrdila, že si poškozená stěžovala na soužití s obžalovaným. Svědkyně dále uvedla, že poškozenou při společných akcích nikdy neviděla svádět cizí muže. Chovala se mile a přátelsky, nikdy nepila alkohol.

8. Ze znaleckého posudku PhDr. [jméno] [příjmení], znalce z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a z jeho výpovědi před soudem soud zjistil, že obžalovaný je rozumově v normě, typologicky se řadí mezi jednotlivce s introvertním zaměřením (orientace na sebe, na svoji osobnost, podezřívavost, vztahovačnost, žárlivost, přetvářka a lživost). Temperamentově je intenzivně cholericke laděný (zvýšená pohotovost k psychickému podráždění, nedostatečné ovládnutí emocí, emoční nezbrzděnost, netrpělivost, vznětlivost, výbušnost, nevládnuté emoce se transformují do sociálně agresivního chování verbálního a fyzického typu). Úroveň partnerských vztahů obžalovaného je nefunkční, neživotaschopná a úroveň sociálních vztahů nezralá, nevyzrálá. V sociálním prostředí pod kontrolou veřejnosti se snaží své osobnostní rysy tlumit a ovládat, ale v domácím prostředí se chová zcela jinak. K jeho vlastnostem patří bezcitnost, tvrdost, bezohlednost, podezřívavost, vztahovačnost, žárlivost, impulzivnost, vznětlivost, výbušnost, útočnost, agresivita verbální i fyzická. Má také sklony zasahovat do rodinného prostředí a přizpůsobovat svým představám a svým přáním. V době manželství byl jeho vztah k poškozené nepřátelský a agresivní, byl dominantní osobou, nedostatečně respektoval její osobnost. Znalec na závěrech svého posudku setrval i při výpovědi před soudem.

9. Ze znaleckého posudku Mgr. [jméno] [příjmení], znalkyně z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, a z její výpovědi před soudem soud zjistil, že poškozená je ženou se závažně narušenou psychikou, a to zejména v souvislosti s partnerským životem. Temperamentově je spíše nevyhraněný typ se sklony k rigiditě a regresivním obránám. Je nenápadná, nenáročná, submisivní, většinou ustupuje nátlaku, nekonfliktní, těkává, častěji neklidná, úzkostně depresivní. Ve společnosti známých lidí je přátelská a vstřícná, otevřená, nenucená. Je vysoce sebekritická až na hranici sebetrestání. Poškozená je osobností s vysokým stupněm empatie a velkorysosti. Není agresivní, negativistická či konfliktní. Psychologickým vyšetřením byly zjištěny mnohé typické příznaky týrané osoby, například zranitelnost, ztráta sebevědomí, sebeúcty a intenzivní pocity viny, bezmocnost vůči manželovi, ztráta životních iluzí, emocionální labilita. Znalkyně na závěrech posudku setrvala i při výslechu před soudem.

10. Ze znaleckého posudku MUDr. [jméno] [příjmení] soud zjistil, že u poškozené se přibližně od roku 2014 rozvinula porucha přizpůsobení se závažnou intenzitou pod obrazem depresivního syndromu se somatoformní a vegetativní reaktivitou vzniklou v konfliktech v manželství. Znalkyně na závěrech znaleckého posudku setrvala i při výslechu před soudem a zdůraznila, že může vyloučit, že by špatné dětství poškozené mělo vliv na její současné zdravotní problémy a zejména na poruchu přizpůsobení.

11. Zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se dopustí, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí a páchá-li takový čin po delší dobu. Za uvedený zločin hrozí trest odnětí svobody v rozsahu od dvou let do osmi let.

12. Na základě provedeného dokazování a hodnocení provedených důkazů, každého důkazu zvlášť a všech důkazů ve vzájemných souvislostech, s přihlédnutím ke všem skutečnostem, které byly v hlavním líčení zjištěny, dospěl soud k závěru, že obžalovaný po stránce subjektivní i objektivní naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku. Jednoznačně je prokazatelná existence společného obydlí (dům v [obec] byl ve společném jmění manželů a dosud nebyl po rozvodu vypořádán), nesporná byla také existence manželství (osoba blízká). Tento speciální znak konkrétního objektu trestné činnosti (oběti) je naplněn již pouhou prostou existencí platně uzavřeného manželství bez ohledu na skutečnost, zda obžalovaný k poškozené pocítuje citový vztah blízkosti, nebo naopak. Po právní moci rozvodu manželství je poškozená rovněž osobou blízkou, protože s obžalovaným ji pojí rodičovský vztah k společným dětem. Dále je naplněn znak týrání, protože poškozená pocítovala úmyslné jednání obžalovaného jako těžké příkoří, které mělo za následek v přímé příčinné souvislosti rozvoj poruchy přizpůsobení poškozené a vyvrcholilo pokusem o sebevraždu. Pod pojmem „týrání“, který není v trestním zákoníku přímo definován, je třeba rozumět z hlediska trestního práva takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním s obětí (osobou blízkou nebo jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném obydlí, současně se vyznačuje i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby vyvolalo stav, který pocítuje oběť jako těžké příkoří, tedy psychické nebo fyzické útrapy). Tuto definici jednání obžalovaného zcela jednoznačně naplnilo. Jednání obžalovaného trvalo po dobu téměř čtyř let, je tedy naplněn i znak „delší doby“ ve smyslu § 199 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, neboť za toto období se obvykle považuje doba delší šesti měsíců. Škodlivost jednání obžalovaného je již dána naplněním všech formálních znaků skutkové podstaty a je podstatně zvyšována dlouhodobostí páčání trestné činnosti, velikou bezcitností obžalovaného a způsobenými následky. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, protože s ohledem na výsledky dokazování chtěl obžalované působit příkoří, aby vyvolaným strachem z útrap mohl ovládat její chování. To rovněž zvyšuje škodlivost trestné činnosti.

13. Oproti podané obžalobě soud s ohledem na lázeňský pobyt poškozené v [obec] toto období vypustil ze skutkové věty.

14. Obžalovaný trestnou činností popírá a uvádí, že si poškozená všechno vymyslela. Je však přímo usvědčován především výpovědí poškozené. Výpověď poškozené v přípravném řízení i před soudem jsou v podstatných skutkových okolnostech shodné. [příjmení] nepřesnosti nebo rozpory jsou vysvětlitelné dlouhým (mnohaletým obdobím), které svědkyně popisuje, jejím psychickým stavem i zcela prostou skutečností vyhasínání paměťových stop. Soud především musí konstatovat, že výslech poškozené podle § 158a tr.ř. před zahájením trestního stíhání je neopakovatelným a neodkladným úkonem přesně z těch důvodů, které byly v protokole o výslechu poznamenány. Obhajoba měla posléze možnost svědkyni klást otázky v řízení před soudem. Skutečnosti, které svědkyně vlastními slovy sdělovala v přípravném řízení i před soudem jsou ve vzájemném souladu. Výpověď nepůsobí dojmem naučeného nebo vymyšleného textu. Působí autenticky, věrohodně a přesvědčivě v obecné rovině a také když poškozená popisuje detaily a rozvádí podrobnosti zcela přiléhavě k položeným doplňujícím otázkám. Nejedná se o fabulace, ale reálně prožité situace. Její výpověď je podporována závěry znaleckých posudků. U poškozené nebyly shledány žádné znaky lživosti nebo snahy ublížit obžalovanému. Nepřímo je výpověď poškozené podporována svědecky osobami, kterým se svěřovala (svědkyně Burdová, [příjmení], [příjmení], [příjmení], [příjmení]). V souladu s těmito důkazy jsou i závěry znaleckého posudku PhDr. [příjmení], který v osobnosti obžalovaného shledal bezohlednost, necitlivost, agresivitu verbální i brachiální, nepřátelství k poškozené a snahu ji ovládat. Obžalovaný byl v partnerském vztahu dominantní. Podstatné je také zjištění znalce, že obžalovaný je schopen se velice dobře ovládat na veřejnosti. V této souvislosti soud musí hodnotit i výpovědi svědků [příjmení], [příjmení] a Hádlikové. Svědci hovořili shodně o tom, že obžalovaný se k poškozené vždy choval hezky, žádné projevy agrese v jeho chování neshledali. To je projevem právě velké sebekontroly obžalovaného v sociálním prostředí. Nikdy nebyli přítomni tomu, když byl obžalovaný o samotě s poškozenou ve společném obydlí. Svědci také negativně hodnotí změnu v chování poškozené, kterou přisuzují tomu, že zhubla, přestala se starat o domácnost, našla si jiné přátele. Takto svědci vypovídali povrchně a bez znalostí souvislostí, odhalených znaleckými posudky. Jejich výpovědi jsou tudíž v rozporu se závěry nejen znaleckých posudků, ale i s výpovědí poškozené. Neměli vůbec důvod se ptát poškozené na problémy v manželství a nekriticky přijaly závěry obžalovaného. Shodně platí i o výpovědi svědka [jméno] [celé jméno obžalovaného], který zcela zjevně před soudem prezentoval svůj nepřátelský a nenávistný postoj k vlastní matce. Proto je jeho výpověď pro soud neobjektivní. Shodně soud zhodnotil i výpověď bratra obžalovaného [jméno] [celé jméno obžalovaného].

15. V souvislosti s námitkou obhajoby soud ke znaleckým posudkům uvádí, že znalci naprosto pečlivě postupovali při zpracování znaleckých posudků, svá zjištění podrobně popsali a shrnuli do závěrů. Přitom závěry znaleckých posudků jsou v souladu s výsledky znaleckého zkoumání. Znalci také podrobně popsali, z jakých podkladů vycházeli a jakých metod při svém zkoumání použili. Po stránce formální ani obsahové soud žádných pochybení neshledal. V souladu s procesními předpisy je i použití úředních záznamů o podání vysvětlení, které znalci použili. Teprve v okamžiku, kdy svědek před soudem vypovídá odlišně než dříve při podání vysvětlení, zkoumal by soud, zda to mohlo mít vliv na závěry znalce a v tomto směru by po znalci požadoval vysvětlení. V daném případě tomu tak nebylo. Trestní řád rovněž připouští, aby znalecký posudek byl vypracován ještě před zahájením trestního stíhání.

16. K námitce obhajoby byl také proveden důkaz přílohovým spisem Okresního soudu v Chrudimi sp.zn. 6 T 75/2019, kde byl obžalovaný zproštěn obžaloby a poškozená byla shledána svědkyní nedůvěryhodnou. Soud ovšem tehdy hodnotil výpověď poškozené v kontextu ostatních důkazů a jedná se o úvahy soudu. V nyní projednávané věci soud rovněž apriori nevychází jen z výpovědi poškozené, ale obsah její výpovědi poměřuje ostatními provedenými důkazy, které jsou s ní v souladu. Nálezací soud je také výsostně oprávněn hodnotit věrohodnost výpovědi svědka v konkrétní věci a není vázán závěrem jiného soudu, který téhož svědka, ovšem za odlišných okolností, hodnotí nedůvěryhodně.

17. Soud nesouhlasí ani s námitkou obhajoby, která považuje nyní projednávanou věc za již rozhodnutou a domáhá se v souladu se zásadou ne bis in idem zastavení trestního stíhání. Soud je v tomto směru v souladu s názorem státního zástupce. Skutek popsany v obžalobě, zejména jednání obžalovaného, vůbec neodpovídá popisu jeho jednání ve skutku v rozsudku 6 T 75/2019. Odlišný je i následek jednání. V nyní projednávané věci je následkem porušení zájmu společnosti na ochraně osob před domácím násilím. Chráněným objektem je tedy rodina, jak vyplývá z názvu hlavy IV. tr. zákoníku. Jedná se o odlišné skutky. V dalším soud odkazuje na rozhodnutí NS 4 Tz 183/2005.

18. Ani další námitce obhajoby soud nepřisvědčil. Podle § 2 odst. 3 tr. ř. je státní zástupce povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví. Státní zástupce vydal pokyn k prověření podezření z trestné činnosti (nezahájil trestní stíhání), o kterém se hodnověrně dozvěděl. Trestní stíhání bylo zahájeno usnesením policejního orgánu a státní zástupce vykonává dohled nad zákonností v podobě rozhodování o stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání.

19. Při stanovení druhu a výměry trestu se soud řídil § 38 a § 39 tr. zákoníku.

20. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

21. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédně ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

22. Obžalovaný dosud nebyl soudem trestán, z místa bydliště nejsou k jeho chování negativní připomínky. Soud ukládal trest podle trestní sazby v rozsahu od dvou do osmi let. Polovina trestní sazby je pět let. Obžalovanému polehčuje pouze dosavadní beztrestnost a bezúhonnost v místě bydliště, jakož i kladné hodnocení jeho zaměstnavatele. Podstatným způsobem mu přitěžuje hrubost a bezcitnost vůči poškozené a vzniklé následky, přetrvávající psychické problémy poškozené. S ohledem na závěry znaleckého posudku PhDr. [příjmení] soud dospěl k závěru, že účelu trestního řízení lze dosáhnout jen uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud shledává přiměřeným trest odnětí svobody v trvání tří let. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

23. Trestnou činností obžalovaného došlo k zásahu do osobnostní sféry poškozené, a to za účinnosti nového občanského zákoníku č. 89/2012 Sb. Oblast nemajetkové újmy je obsažena v ustanovení § 81 a 82 občanského zákoníku, když tato ustanovení realizují právo na ochranu osobnosti člověka včetně všech jeho přirozených práv, přičemž podle § 81 odst. 2 občanského zákoníku ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. V § 82 odst. 1 občanského zákoníku je zakotveno právo člověka, jehož osobnost byla dotčena, domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

24. Poškozená [celé jméno poškozené] se do trestního řízení řádně a včas připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v penězích ve výši 350.000 Kč. To odpovídá ustanovení § 43 odst. 3 tr.ř., neboť v trestním řízení lze uložit obžalovanému povinnost nahradit nemajetkovou újmu jen

v penězích, jiná reparační není možná. Z ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním a zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Pokud jde o způsob rozhodnutí o výši náhrady nemajetkové újmy v penězích, tuto upravuje § 2955 občanského zákoníku tak, že nelze-li výši náhrady přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Pokud jde o způsob a výši přiměřeného zadostiučinění, musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné, jimiž jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohružky, zneužitím závislosti poškozeného na škudci a vezme se v úvahu i obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala (§ 2957 občanského zákoníku). Z tohoto pohledu již není nutné provádět žádné další dokazování, neboť podstatné skutečnosti, z nichž je možné nárok na nemajetkovou újmu dovodit, jsou obsaženy již v trestním spise.

25. Z těchto shora uvedených důvodů je třeba, aby soud nejprve zkoumal, zda poškozený utrpěl nemajetkovou újmu, která vznikla poškozenému v důsledku trestného činu obžalovaného, vůči němuž byl nárok uplatněn, a v případě, že se o nemajetkovou újmu jedná, posuzuje, zda dosahuje takové intenzity, kdy se již nejvíd postačujícím jen odčinění přiměřeným zadostiučiněním podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku, ale kdy už má poškozený nárok na její náhradu v penězích. Musí se tedy jednat o takový zásah, který je objektivně způsobitelný vyvolat nemajetkovou újmu a který spočívá v porušení nebo ohrožení osobnosti fyzické osoby, musí se jednat o zásah neoprávněný, resp. protiprávní a musí být dána příčinná souvislost mezi oběma uvedenými předpoklady (NS ČR 6 Tdo 347/2014).

26. O snížení důstojnosti poškozené osoby půjde tam, kde vzhledem ke konkrétní situaci, ve které k zásahu do osobnostních práv došlo, jakož i s přihlédnutím ke konkrétní poškozené osobě, lze spolehlivě dovodit, že by nastalou nemajetkovou újmu vzhledem k intenzitě a trvání škodlivého následku, spočívajícího ve snížení její důstojnosti, pocít'ovala jako závažnou zpravidla každá fyzická osoba nacházející se na místě v postavení poškozeného (NS ČR 30 Cdo 4431/2007). Splnění těchto podmínek lze v tomto konkrétním případě zcela nepochybně dovodit, protože zásah do psychické i fyzické integrity poškozené zanechal poměrně závažné následky, které byly popsány v závěrech znaleckých posudků. Jednalo se o dlouhodobé působení bolesti, strachu, snižování sebevědomí atd. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém s cílem poškozenou zcela ovládat. Soud je tedy toho názoru, že požadované odškodnění ve výši 350.000 Kč je přiměřeným všem okolnostem. Proto soud rozhodl o povinnosti obžalovaného podle § 228 odst. 1 tr.ř. zaplatit poškozené požadovanou částku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat ve lhůtě osmi dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Odvolání může podat obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr.ř., a to pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoliv výroku může podat odvolání státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Právo odvolání má i poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, ale pouze proti výroku o náhradě škody nebo proto, že takový výrok nebyl učiněn. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Hradci Králové. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má právo poškozený žádat o vyznění o konání veřejného

zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Chrudim 23. června 2021

Mgr. René Tinz
soudce